

Ked af det og meget glad

Prædiken 21. aug. 2022, 10. e. trinitatis, LGJ

Evangelium: Matthæus 11,16-24

Men hvad skal jeg sammenligne denne slægt med? Den ligner børn, der sidder på torvet og råber til de andre: Vi spillede på fløjte for jer, og I dansede ikke; vi sang klagesange, og I sørgede ikke. For Johannes kom, han hverken spiste eller drak, og folk siger: Han er besat. Og Menneskesønnen kom, han både spiser og drikker, og folk siger: Se den frådser og dranker, ven med toldere og syndere!" Dog, visdommen har fået ret ved sine gerninger. Da begyndte Jesus at revse de byer, hvor de fleste af hans mægtige gerninger var sket, fordi de ikke havde omvendt sig: "Ve dig, Korazin! Ve dig, Betsajda! For hvis de mægtige gerninger, der er sket i jer, var sket i Tyrus og Sidon, havde de for længst omvendt sig i sæk og aske. Derfor siger jeg jer: Det skal gå Tyrus og Sidon tåleligere på dommens dag end jer. Og du, Kapernaum, skal du ophøjes til himlen? I [helvedet] skal du styrtes ned! For hvis de mægtige gerninger, der er sket i dig, var sket i Sodoma, havde den stået den dag i dag. Derfor siger jeg jer: Det skal gå Sodomas land tåleligere på dommens dag end dig.

Jesus taler i evangeliet om, hvordan folk lyttede, uden at de tog ordet til sig. Når Johannes Døber prædikede omvendelse, var tilhørerne som børn, der ikke vil lege med dem, som siger: *"Nu skal vi være kede af det ..."* Og når Jesus glædede sig over at mennesker havde taget imod tilgivelsen og holdt fast med dem, reagerede mange som børn, der ikke ville være med til at holde fast og være glade.

Jesus forklarer i teksten, at det vil gå mennesker, som hørte og afviste Johannes døbers og Menneskesønnens ord, dårligere på dommens dag end Sodomas indbyggere. Det betyder oversat til os i dag: Det vil gå kristne, som kritiserer og afviser prædiken og Guds ord, dårlige på dommens dag end de, som levede efter deres lyster i Sodoma. Det betyder oversat: Det vil gå os, som sidder i kirken og ikke handler efter Jesu ord, værre end dem, som deltager i Pride-festival og tilbeder seksualiteten som en afgud, og aldrig har hørt Guds ord. Det er jo alvorligt og provokerende. Jesus vil, at vi lytter og tager Guds ord til os, både når Gud siger, at der er grund til at sørge og bekende sine synder, og når Gud siger, at der er grund til at feste og være glade, fordi Gud er nådig og tilgiver os alle vore overtrædelser.

Problemet er ikke nyt. Det var også problemet, da profeten Ezekiel prædikede (søndagens læsning fra Gamle Testamente). Folk så ellers ud til at lytte til profeten. Men Herren viser profeten problemet i den læsning, vi lyttede til: De siger til hinanden: *"Kom dog og hør det ord, der udgår fra Herren!"* -Hvor var det godt. Mange går i kirke. Og de regner med, at det ord, som lyder, udgår fra Herren. Sådan skal det være. Og alligevel er det ikke, som det skal være. Hør: *Så stimler de sammen hos dig, og mit folk sætter sig foran dig; de hører på dine ord, men de handler ikke efter dem, for de handler efter deres egne elskovsord; de jager efter vinding. For dem er du som en, der synger om elskov med dejlig stemme til smuk musik; de hører på dine ord, men de handler ikke efter dem.* Profeten må have haft en dejlig stemme. Når han prædikede om Frelsen var det som smuk musik. De nød det i øjeblikket, men handlede ikke efter det. Derfor ville dommen komme. *Når det kommer - og det vil komme - skal de forstå, at der er kommet en profet blandt dem.* Guds ord er sandt på den måde, at det går i opfyldelse. Både Guds ord om dommen og Guds ord om frelsen.

1. At handle efter Guds ord, når det dømmes

Når Johannes Døber prædikede, at folk havde brug for tilgivelse og derfor skulle bekende deres synder, så var det, fordi der kommer en regnskabsdag. Vi skal dømmes for alt det onde, vi har gjort. At handle efter det ord, som afslører os, er at give Gud ret. Gud, du har jo ret. Derfor må vi sige: "Kære Gud! Jeg har svigtet i min familie, i min menighed og overfor mine nærmeste, og jeg har ikke æret dig som min Gud og ikke holdt dit ord helligt. Jeg har heller ikke lært, hvad du sagde til mig. Tilgiv mig mine synder.

At handle efter dommens ord, som vi hører, er også at klæde sig i sæk og aske, aflyse festen, slukke for underholdningen og tale med Gud om det i bøn. Han har i Salmernes Bog i Gamle Testamente givet os ord, vi kan bruge, når vi bekender vore synder. Fx Salme 6 og Salme 51. Hvornår har du sidst gjort det? Jo, måske i aftes. Måske sidste søndag, da du var i kirke. Det er en stor gave til dig fra Gud, at du hører og handler efter det, du hører. Og du har talt med den, du skadede. Og du blev tilgivet. En stor gave.

Jesus fortæller, at mange af hans tilhørere ikke tog imod. "*For Johannes kom, som hverken spiste eller drak, og folk siger: Han er besat.*" Det var for galt, at Johannes skulle dømmes dem. Men Johannes var selv ramt af dommens ord. Han levede nøjsomt for at kalde mennesker ud af deres luksusliv og for at de skulle indse det, som Herren fortalte profeten. Ingen prædikant kan tvinge. Men hvis han selv er ramt i sin samvittighed og ved, at det er sandt, at han er en synder, kan han ikke andet end sige det, han har hørt i Skriften. Det er enhver kristen forkynders opgave: At høre og handle efter dommens ord, dvs. selv tage imod dommen, bekende sine synder og tage imod Guds tilgivelsen. Og på den baggrund indbyder prædikanten menigheden til at bekende sine synder for Gud og for hinanden og tage imod tilgivelsen.

Det gjorde Johannes Døber. Mange blev døbt og kom til tro. Men andre sagde om ham: "Han er besat!" og jagede efter elskov og vinding, et liv i lyst og luksus uden Gud.

2. At handle efter Guds ord, når det frelser os

Det andet i Guds ord, som vi skal handle efter, er Evangeliet, nåden, tilgivelsen og frelsen. Jesus siger i vores tekst: *Og Menneskesønnen kom, han både spiser og drikker, og folk siger: Se den frådser og dranker, ven med toldere og syndere!"*

Toldere og syndere havde fået tillid til Jesus og var sammen med ham. Og hvad gjorde de så? De frydede sig, glædede sig og spiste og drak i selskab med Jesus. Der var virkelig fest og håb. Det er, hvad evangeliet siger vi gerne må. Det har vi lov til. Ja, evangeliet motiverer os til tak og glæde og til at håbe. Også selv om det menneskeligt ser sølle ud med os. Der er måske ikke nogen synlig forbedring hos dig. Du er måske uforbedrelig. Du føler, at du har ødelagt så meget i dit eget liv, at der ikke er noget håb om bedring på denne side af døden. Og hvad gør Jesus? Han holder fest, ligesom den far, der tog imod sin hjemvendte søn, som havde ødslet alt bort.

At handle efter evangeliets ord er ganske enkelt at være glad for Jesus, sige ham tak, fryde sig over det, han har gjort for os. Det er jo ikke engang vanskeligt. Det er en gave. Det er nåde. Det er frelse. Det gør vi om søndagen. Og det kan vi gøre alle andre dage. Sådan er det at være kristen: at sørge over vore synder, og at tro på Jesus i liv og død i glæde over hans frelse. Amen.